

Španělská chřipka nebyla španělská tak jako Koronavirus není....

- CZ24 News | 23. dubna 2020

Ráno 4. března 1918 se vbelhal do ošetrovny ve vojenské základně ve Fort Riley v Kansasu kuchař Albert Gitchell. Celý pobledlý si stěžoval na horečku a silnou bolest v krku a hlavy. Do oběda se s podobnými potížemi objevila skoro stovka mužů a zdravotníci je dočasně museli uložit do hangáru. Byl to jeden z prvních oficiálních záznamů o výskytu „španělské chřipky“, která si vyžádala 50 až 100 milionů obětí v letech 1918-1920.

A co když oficiální označení onemocnění není pravdivé? Co když tato pandemie nebyla chřipka a nepocházela ze Španělska? Podle klíčové zprávy (1), kterou sepsal vojenský lékař nadporučík Dr. Frederick Gates, uveřejněné 20. července 1918, Fort Riley byla první ze čtrnácti výcvikových středisek v USA, kde pracovníci Rockefellerova Institutu pro vědecký výzkum začali od ledna do června 1918 zkoušet na vojácích experimentální očkovací látku proti zánětu mozkových blan. Dr. Gates zaznamenal, že mezi 21. lednem a 4. červnem 1918 byly uskutečněny experimenty, při nichž 3.700 dobrovolníků dostávalo tři dávky bakteriální anti-meningitidní očkovací látky z koňského séra.

Dr. Gates zaznamenal, že u řady mužů vakcína vyvolala symptomy podobné chřipce: kašel, zvracení a průjem. Tyto příznaky jsou neštěstím po muže, kteří žijí v kasárnách, cestují ve vlacích, plaví se na lodích do Evropy a živoří v zákopech. V těchto často zdravotně závadných podmínkách se nakažlivé nemoci jako je bakteriální zánět plic šíří jako stepní požár pouhým kýchnutím.

Když vojáci onemocněli, armádní velení je evakovalo z fronty a nahradilo zdravými muži. Tento proces urychloval nákazu a přinášel jí stále nové oběti. Kromě toho Rockefellerův institut poslal sérum proti zánětu mozkových blan do Anglie, Francie, Belgie, Itálie a dalších zemí.

Na někoho se to muselo svést—ale proč zrovna na Španělsko? Inu, protože to byla jedna z mála neutrálních zemí v první světové válce a měla svobodný tisk, který jediný psal o smrtící nákaze, když se dostala až do Madridu. Válčící státy o ní mlčely, protože nechtěly ještě více vyděsit své vojáky nežli byli. Na obou stranách se schovávali před smrtí v okopech a to poslední, co potřebovali vědět bylo, že tam jsou mnohem víc ohroženi na životě nežli při útoku na bodáky.

Po stu letech bychom měli škrtnout jakoukoli zmínku o „Španělce“ ze všech debat o této pandemii. Jestliže její počinek byl na vojenské základně v Kansasu, tak by bylo případnější a férovější, aby nesla její jméno. Leda ovšem, že označení „španělská“ má zakrýt pravé místo výskytu nákazy a „chřipka“ pravou příčinu její vysoké úmrtnosti. V roce 2008 virologové amerického Národního institutu zdraví (NIH), kteří prověřovali 167 vzorků z autopsie plic padlých vojáků zjistili, že 164 z nich obsahovaly pneumokoky a streptokoky. To znamená, že v 98.2% procentech případů zabíjely bakterie a ne chřipkový virus.

Když první světová válka skončila 11. listopadu 1918, vojáci se vrátili do svých domovů a koloniálních posádek. Z bakteriálního zánětu plic se stala pandemie.

(Vracečka: Představme si mladého lékaře, jak zajímavě přednáší dlouhou zprávu o výsledcích šetření veliteli Fort Reily, který poklepává netrpělivě prstem na stůl. Má hodnost podplukovníka, jmenovat ho nebudu z důvodů, které jistě pochopíte. „Nadporučíku,“ přeruší svého podřízeného, „to je jistě všechno zajímavé, ale mně jde ze všeho nejvíc o váš závěr. Nejen kvůli dobrým vztahům Fort Reily s tou velkolepou organizací pana Rockefellera, ale také kvůli vaší budoucnosti. Přece nechcete věčně sloužit v armádě, člověk s vašimi znalostmi jistě najde daleko lukrativnější uplatnění ve vědeckém výzkumu, zvláště, když pan Rockefeller bude s vaší zprávou plně spokojen. Rozumíte mi, co chci říci,

že ano?“ Tak nějak to mohlo být. Protože jak jinak máme pochopit, že na různých místech své zprávy dr. Gates uvádí pozorování, že po vakcíně měli někteří vojáci symptomy „ předstírané meningitidy“ a že bakteriální meningitida „občas napodobuje chřipkové příznaky.“ Načež jako úlitbu „vyšším zájmům“ připojil, že ve skutečnosti „ na zánět mozkových blan to nevypadá.“)

V letech 1918-1920 nedošlo k žádnému vyšetřování lidové verze, podle níž „Španělská chřipka“ byla záhadná nemoc, která postihla lidi jako trest boží. Jiná vysvětlení, která postupem času byla veřejnosti předkládána, se předháněla mírou nevěrohodnosti. Nepřekvapuje, že mezi nimi byli choroboplodní Číňané, které si Evropané přivezli, aby jim pomáhali v jejich válečném úsilí. Výzkumy vedly také k závěru, že údajná „španělská chřipka“ vznikla přenosem z ptáků stejně jako H5N1 – podtyp viru ptačí chřipky, jehož rozšíření ve světových ptačích populacích je známo od 30. let dvacátého století. Ve Wikipedii naleznete další teorie, ale o Rockefellerových pokusech s očkovacím sérem autoři mlčí.

Zpráva dr. Gatese zmizela v díře zapomnění. Proč?

Farmaceutický průmysl je nejštědřejším mecenášem politiků a největším reklamním klientem sdělovacích prostředků; v tom se za těch sto let nic, ale doopravdy nic nezměnilo.

Kde není žalobce, není soudce. A mějme na paměti, že několik mrtvých je vražda, jak řekl znalec v tomto oboru J.V.S., zatímco miliony mrtvých je statistika.

Na druhé straně, nepotrestané zločiny jsou jako ponorná řeka, nikdy nevíš, kdy či kde se znovu objeví a v jaké podobě. Jako například ve vakcíně proti Covidu-19, kterou Bill Gates a další samozvaní vládcové vesmíru podmiňují naše právo svobodného pohybu. Nemám obavu, že sérum by mohlo střílet do výfuku nebo se jinak vymstít; spíše mám strach, že splní vše, co jeho tvůrci mu určí se mnou udělat.

Povzbuzující je, že od minulého týdne máme příklad k následování. „Nenechám se očkovat, abych mohl cestovat,“ prohlásil světový tenisový šampion Djokovic. Bravo Novak!

Fotky 100 let staré z doby epidemie španělské chřipky – co mi to jen připomíná?

Zdroj: A Report on Anti-meningitis Vaccination and Observations on Agglutinins in the Blood of Chronic Meningococcus Carriers as Recorded by Frederick L. Gates, MD in 1918 From the Base Hospital, Fort Riley, Kansas and The Rockefeller Institute for Medical Research, New York.